

عنوان مقاله:

بررسی وضعیت اسراء ایرانی جنگ تحمیلی (عراق علیه ایران) در کشور عراق از منظر اخلاقی

محل انتشار:

نشریه بهداری رزمی دفاع مقدس و مقاومت، دوره 2، شماره 1 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

علی حاجی - مرکز تحقیقات تروما، بیمارستان سینا، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: "کنوانسیون‌های چهارگانه ژنو ۱۹۴۹ و پروتکل‌های الحاقی ۱۹۷۷" در تعاملات بین‌المللی، مبنای ارزیابی رفتار دولت‌ها با اسراء جنگی می‌باشد. کنوانسیون سوم این مجموعه اختصاص به اسراء جنگی دارد. در این مقاله چگونگی و زمان اعلام به اسارات درآمدن سربازان ایرانی، شکنجه اسراء جنگی، مراقبت‌های بهداشتی-درمانی و چگونگی انتخاب نگهبانان و مراقبین عراقی اردوگاه‌های اسراء ایرانی، در طول جنگ تحمیلی مورد بررسی قرار گرفته است. روش‌ها: چهار موضوع «اسارت غیر نظامیان»، «وضعیت بهداشت و درمان اسیران»، «شکنجه اسیران»، «چگونگی انتخاب سربازان اردوگاه‌ها» در مورد رفتار با اسیران ایرانی در جنگ تحمیلی انتخاب و در مقایسه با کنوانسیون سوم ژنو ۱۹۴۹ و پروتکل‌های الحاقی به آن، مبنای مطالعه حاضر قرار گرفت. در تحلیل و نتیجه‌گیری با مطالعه کتابخانه‌ای، به موازین اسلامی در مورد رفتار با اسیران جنگی نیز اشاره شده است. یافته‌ها: در هر چهار موضوع مورد بررسی در این مطالعه نقض حقوق انسانی و موازین بین‌المللی به صورت آشکار و مکرر اتفاق افتاده است. رفتار زندان‌بانان و نظامیان عراقی با اسیران ایرانی، هیچگونه نسبتی با حقوق انسانی و موازین اسلامی نداشته است. نتیجه‌گیری: رفتار رژیم بعثی عراق با اسیران جنگی ایرانی، غیر انسانی و برخلاف موازین انسانی و اسلامی و کنوانسیون‌ها و قراردادهای بین‌المللی بوده است. بزرگ داشتن، اهانت نکردن، آزار نرساندن و خوش رفتاری با اسیران جنگی همه از سفارشات اخلاق اسلامی است که در این دوره از اسارت رزمندگان ایرانی به هیچ‌وجه در شان آنان رعایت نشده است.

کلمات کلیدی:

اخلاق، اسیر جنگی، جنگ تحمیلی، کنوانسیون ژنو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1695684>

